

ANTI

ILTAKOULU RY:N
JÄRJESTÖLEHTI

4/2025

Iltakoulun 50-vuotisjuhlat

s. 06

Tässä numerossa

– poliittista Antia –

06

06

REPORTAASI

Iltakoulun vuosijuhlat

10

HAASTATELU

Mikä juoma olisit?

14

ARTIKKELI

Vaikka naisena pääsee tiloihin,
tilan omistaa aina mies

16

ARTIKKELI

Anti-intellektualismin uudet
tuulet vs. tieteen vapaus

16

18

18

ALUMNIT

Terveisiä alumneilta

21

ALUMNIT

Oodi Iltakoululle

Lopussa kiitos seisoo

Vuosi alkaa lähenemään loppuaan ja samoin minun tehtäväni Antin päätoimittajana. Kun lähdin tähän hommaan noin vuosi sitten suhteellisen impulsiivisesti en osannut ajatella, että tämä voisi oikeasti olla myös kehittävää hommaa. Ainakin siinä mielessä, että olen saanut huomata, miten voisin omaa toimintaani kehittää tulevaa työelämää silmällä pitäen. Oma toiminnanohjaukseni vaatinee ainakin kehittämistä. Kiitos niille aktiivisille ja innokkaille toimituskuntalaisille, jotka olette jaksaneet olla mukana lehden teossa, vaikka oma viestintäni on ollut välillä hyvinkin heikolla tolalla. Organisoitumiskykyäni ei myöskään ole ollut sitä parasta A-luokkaa, joten tässäkin mielessä kiitokset siitä, että olette itse aktiivisesti kysyneet minulta mitä voisitte tehdä lehden eteen. Monella teistä on ollutkin jo valmis juttuideoita kehitteillä, joten tässäkin yhteydessä minun ei itse ole hirveästi tarvinnut mitään tehdä.

Taitossa olen suuresti saanut apuja ystävältäni Henri Rautomäeltä, jota ilman en usko, että lehden laatu olisi ollut likimainkaan sitä mitä se on nyt ollut. Toisin sanoen taitto on Henrin kädenjäljen tuotos. Henri on ollut suurena apuna myös ideoimassa julkaisujen sisältöä ja kirjoittanut myös itse konkreettisesti loistavan reportaasin ja pakinan. Lyhyesti Henri on ollut kuluneena vuonna Antin kantava voima, jota ilman epäilen, että olisin pestistä selvinnyt.

Kiitos myös suuresti tyttöystävälleni Sailalle, joka on oikeastaan toiminut koko vuoden ajan henkilökohtaisena kalenterinani ja muistutellut monista eräpäivistä. Ilman tukeasi olisi todennäköisesti moni juttu jäänyt kirjoitettua. Olet opettanut minulle ajanhallintaa ja saanut itseni merkitsemään asioita myös kalenteriin. Olen saanut kauttasi myös rehellistä palautetta, jota kukaan muu ei varmaan olisi antanut. Uskon että esimerkiksi kautta

olen myös kehittänyt toiminnanohjaustani, joka on jo vuosia ollut ala-astelaisen tasolla. Edellisen kanssa harjoittelu jatkuu vielä tovin.

Pestini kautta oma suhteeni Iltakouluun on ehdottomasti lähentynyt. Olen äärimmäisen kiitollinen siitä, että olen kuluneen vuoden aikana päässyt tutustumaan moneen uuteen kasvoon. Yhä paremmin minulle on kirkastunut se tosiasia, että ainejärjestössämme on poikkeuksellisen mukavaa porukkaa poikkeuksellisen paljon. Tämä ei todellakaan ole itsestäänselvyys. Kiitos jokaiselle, joka olette osallistuneet Antin tekemiseen. Teitä on paljon Yksin tähän ei olisi pystytty ja ei kai tämä silloin olisi Iltakoulun järjestölehti!

Katsellessani kirjoittamaani tekstiä huokaan helpotuksesta, ettei tämä ollut mikään työhakemus vaan Antin pääkirjoitus. Haluan kiittää kuitenkin myös itseäni hyvästä työstä Antin eteen kuluvana vuotena ja suuret onnittelut Atelle valinnasta seuraavaksi Antin päätoimittajaksi! Kannattaa delegoida hommia mahdollisimman paljon muillekin, kun ainejärjestössämme on sen verran osaavaa porukkaa!

Kiitos kuluneesta vuodesta!
Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

AAPO NIEMINEN
Päätoimittaja

(Kuva: Aleksi Ruokolainen)

Rakkaat iltakoululaiset

Kuten vuosijuhlilla sanoin ”mihin tämä vuosi on oikein mennyt?”. En todellakaan osaa sanoa, sillä aika tammikuusta tähän päivään on kulunut mahdollittoman nopeasti. Onneksi olen saanut viettää tätä vuotta parhaassa seurassa ja parhaiden asioiden äärellä. En olisi voinut uuden vuoden toiveissani haaveilla paremmasta kokemuksesta, mitä olen tältä vuodelta kokonaisuutena saanut.

Kulunut vuosi on tuonut onnistumisia ja epäonnistumisia. Onnistuimme luomaan Iltakoululle parhaimmat vuosijuhlat, ikimuistoisen ulkomaan ekskursioon sekä ihanan vapun ja fuksisyyksyn. Vaikka pieniä pettymyksiäkin tuli matkan varrelle, hoidimme asiat parhaamme mukaan ja hyvinhän se meni! On se ainejärjestötoiminta niin mukavaa.

Miten tästä sitten eteenpäin? Toivon, että jokainen meistä lähtisi mukaan tähän toimintaan ja pääsisi näin kokemaan myös samoja yhteenkuuluvuuden ja yhteisöllisyyden tunteita, kuten minä olen näinä vuosina saanut kokea. Vapaaehtoisia kaivataan aina, on se sitten tukihenkilönä, aj-tila päivystäjänä tai henkilökuntana sitseillä. Ilman aktiivisia toimijoita ei jää enää toimintaa mitä pyörittää. Tulkaa siis kaikki mukaan, siten takaamme Iltakoulun toiminnan jatkuvuuden.

Kun kirjoitan tätä, on viime viikolla valittu uusi hallitus ja olen todella onnellinen, mutta myös todella surullinen siitä. Olen rakastunut Iltakouluun ja sen toiminnan pyörittämiseen, joten on vaikeaa ottaa askel taaksepäin ja antaa uusille kyvyille tilaa. Onnea on kuitenkin nähdä uusi hallitus, jossa on niin paljon intoa ja kiinnostusta lähteä vetämään iltakoulua ensi vuodelle. Uusi hallitus, uudet kujeet!

Tuleva vuosi tulee olemaan rauhallisempi kuin

tämä kulunut vuosi, mikä antaakin uudelle hallitukselle mahdollisuuden kehittää toimintaamme edelleen. Olen uuden puheenjohtajiston kanssa puhunut jo muun muassa tukihenkilötoiminnasta, vaihto-opiskelijoiden kannatusjäsenyydestä sekä yhteisöllisyyden kehittämisestä. Kaikissa näissä on jo työtä tuleville toimijoille ja jää nähtäväksi mitä kaikkea muuta kivaa he keksivätkään meille.

Minä kiitän ja kumarran tämän vuoden osalta. Anetaan lava uudelle puheenjohtajistolle, hallitukselle ja toimihenkilöille.

NETTE LÄNSIPURO

Iltakoulu ry:n puheenjohtaja 2025

(Kuva: Hertta Ehrling)

Heippa Iltakoulu!

Parisen viikkoa sitten syyskokouksessa valittiin vuodelle 2026 uusi mahtava hallitus ja upeat toimihenkilöt. Kiitos kaikille paikalla olleille ja onnea valituille! Uuden hallituksen kanssa tavataan porukalla vielä ennen joulua, perehdytykset vanhan hallituksen kanssa ovat melkein purkissa ja ensi vuoden suunnittelu on jo hyvällä mallilla.

Vuonna 2026 luvassa on paljon tapahtumia, vanhoja jo perinteiksi muodostuneita sekä mahdollisesti täysin uusia konsepteja. Myös varainhankintasektorilla puhaltavat uudet tuulet. Odotankin innolla että päästään hallituksen ja jäsenistön voimin ideoimaan ja kehittämään ainejärjestöme toimintaa. Aiemmat hallitukset ja toimihenkilöt ovat tehneet hyvää työtä Iltakoulun eteen, ja on kunnia päästä jatkamaan tätä työtä.

Alkuvuonna jäsenistölle jaetaan linkit toimikuntiin, niihin kannattaa liittyä matalalla kynnyksellä. Iltakoulu pyörii vapaaehtoisen jäsenistön voimin, joten jos tapahtumissa henksuilu, Antiin kirjoittaminen, ainejärjestötilassa päivystäminen tai marrasjuhlien

suunnittelu yhtään kiinnostaa, liitytkää mukaan. Jokaiselle löydetään varmasti omiin resursseihin sopivia tehtäviä, eikä toimikuntiin liittyminen sitouta mihinkään.

Toimikuntiin liittymisen lisäksi haluan kannustaa jäsenistöä ilmaisemaan mielipiteensä ja ajatuksensa. Jokaista hallituslaista ja toimihenkilöä voi lähestyä ideoiden ja toiveiden kanssa, olisivat ne sitten pieniä tai suuria. On tärkeää että Iltakoulu kehittyy jäsenistön haluamaan suuntaan, joten myös allekirjoittanutta saa tulla nykäisemään hi-hasta juttusille.

Lopuksi haluan kaikille iltakoululaisille mukavaa vuoden loppua ja hyvää uutta vuotta! Tammikuussa taas nähdään <3

VEERA VIKMAN

Iltakoulu ry:n puheenjohtaja 2026

ANTI
4/2025

PÄÄTOIMITTAJA
Aapo Nieminen

iltakoulu.org

TOIMITTAJAT
Ellinoora Laaksonen
Leeni Raatikka
Saila Jussila
Valtteri Koivukoski
Veera Härmälä

KANNEN KUVA
Sania Niemelä / TT-Kamerat

ISSN
(VERKKOJULKAISU)
2670-2460

ISSN
(PAINETTU)
2670-2452

PAINOTALO
Keuruun Laatusaino
KLP Oy

Iltakoulun 50-vuotisjuhlat

Teksti ja kuvat **VEERA HÄRMÄLÄ,**
SAILA JUSSILA ja **AAPO NIEMINEN**

Tampereen Raatihuone (Kuva: Veera Härmälä)

Aurinkoisena marraskuisena lauantaina koitti vihdoin se päivä – nimittäin Iltakoulun kauan odotetut 50. vuosijuhlat. Juhlinta alkoi hienostuneella cocktail-tilaisuudella Tampereen raatihuoneella säihkyvän ja juhlan arvokkuutta vastaavan kattokruunun alla. Vastaanotto raatihuoneella oli juhlava ja ainutlaatuinen, sillä Tampereella mahdollisuus kaupungin järjestämälle tervehdykselle tapahtuu ensimmäistä kertaa vasta 50 vuotta täyttävälle tamperelaisille yhteisöille. Perinteisten yhteistyöjärjestöjen sekä vanhojen hallitusten puhelioiden ja takavuotia muistelleiden tervehdysten lisäksi puhujana oli Tampereen kaupungin apulaispormestari Jaakko Mustakallio. Cocktailtilaisuuden jälkeen siirryimme kohti juhlapaikkaa.

Komediateatterilla tunnelma oli hilpeä ja odotta-

vainen. Baari oli luonnollisesti jo auki, kun toimitus saapui tiskille. Ei tarvinnut odottaa kauaa, kun karismaattisen kimmeltävät juontajamme Salli Vuojela ja Oliver Priimägi avasivat pääjuhlan lippuvartion ja Finlandian siivittämistä. Tätä seurasi perinteinen Helan går ja kyseenalaisen vahvalta maistuneiden väkijuomien nauttiminen. Puheenjohtajamme Nette Länsipuron vilpittömän aito puhe kosketti yleisöä ja sai aikaan valtaisan suosionosoitukset. Hänen rakkauttaan ainejärjestöömme kohtaan kuvaakin muun muassa tunnustus ihoon ikuistetusta Iltakoulu-tatuoinnista. Ensimmäinen konferenssi päättyi vaikuttavaan ja herkkään esitykseen Kaj Chydeniuksen Kalliolle, kukkulalle –teoksesta Iltakoulun oman kuoron Työväen laulajien tulkitsemana. Itse toimituksenkin silmäkulmat saattoivat tässä kohtaa hieman kostua.

Seuraavaksi koitti ensimmäinen tauko, joka sujui vielä melko rauhallisissa merkeissä, lukuun ottamatta istuvaa hallitusta, jolle porukan kasaaminen ryhmäkuvan ottamista varten osoittautui yllättävän haastavaksi. Yleisesti erilaisia taukoaktiviteetteja oli monia, kuten kuvien ottaminen, rento hengailu taikka nesteytyksestä huolehtiminen. Tauon aikana toimitus tapasi valtio-opin yliopistolehtorin Mikko Lahtisen. Lahtinen kuvasi juhlatunnelmien olevan erittäin hyvät, sillä juhlissa oli ollut erittäin hauskaa. Hän totesi myös juhlien luovan toivoa ihmiskunnan elämään: “että ‘teikäläiset’ juhlii ja on kutsunut ‘meikäläisetkin’ mukaan”. Tämän jälkeen toimituksen käsiin löytyikin aiemmin puheen pitänyt Nette Länsipuro. Nette kuvaili, kuinka ihanaa oli, miten yhteisöllisyys näkyi juhlissa niin vahvasti sekä se, kuinka moni oli tullut kehumään hänen puhettaan, vaikka sen aikana häntä olikin tarisytännyt.

Toinen konferenssi alkoi Iltakoulun alumnin, kansanedustaja Sofia Vikmanin juhlapuheella. Puheessaan Vikman otti kantaa päivänpoliittisiin kysymyksiin, ja painotti Ukrainan sodan merkitystä ajassamme. Useiden toivekappaleiden laulamisen jälkeen kuulumme Työväen Laulajilta toisen upean esityksen, nimittäin Ultra Bra:n kappaleen Sinä lähdit pois. Konferenssin päätti Safija Gaballan koskettava puhe rakkaudelle ja tietysti romanssi-laulu. Puheessaan Gaballa korosti Iltakoulun yhteisöllisyyttä ja tärkeyttä osana yliopistouraansa. Lienee turvallista sanoa, että jälleen yleisössä saatettiin herkiä.

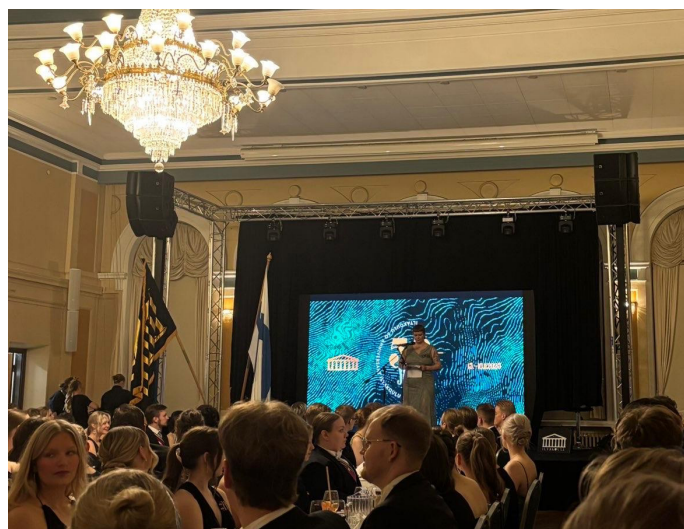
Tämän jälkeen alkoikin jo toinen ja viimeinen konferenssitauko ja Antin toimitus lähti jälleen haastattelukierrokselleen. Toimitus löysi Tuomaksen Iltakoulusta sekä Lumin Johto ry:n edustuksesta. Tuomas kuvasi päässeensä maistamaan erittäin hyvää viiniä sekä omaa taskumattiaan. Lumi taas kertoi kutsuvieraana olleen mukavaa päästä tutustumaan Iltakoulun juhlimiskäytäntöihin samalla kuvaillen viinin olleen jopa trooppisen makuista, eli siis hyvää. Lumi paljasti tunnistaneensa myös erään vieraista vetäneen hänelle iltapäiväkerhoa ollessaan ykkösluokalla, mitä hän ei ole muilla vujuilla kyllä kokenut.

Kolmas konferenssi alkoi huomionosoituksilla, jossa jaettiin tunnustuksia ansioituneille iltakoululaisille sekä henkilökunnalle. Ihanaa, kuinka paljon aktiivisia ja motivoituneita ihmisiä meillä on toteuttamassa Iltakoulun toimintaa ja laadukasta opetustamme! Onnittelut juhlassa palkituille toimituksenkin puolesta. Huomionosoituksiin päättyi illan virallinen osuus, minkä jälkeen vuorossa oli vapaa sana. Useat alumnit ja nykyiset opiskelijat muistelivat omia Iltakoulu-aikojaan, ja esimerkiksi professori Tuomas Forsberg konjakkikorvineen intoutui laulattamaan juhlakansaa. Perinteitä kunnioittaen viimeisenä juhlassa laulettiin Oodi sitoutumattomuudelle, Ken ompi fuksi ja lopuksi tietenkin My Heart Will Go On.

Samalla kun vuosijuhlakansa suuntasi naulakoiden suuntaan saavuttaakseen illan seuraavan etapin, eli jatkot, pääsi toimituskunta haastatte-

lemaan lisää henkilökunnan jäsenistöä. Ensimmäisenä vuoroon pääsi kansainvälisen politiikan professori Tuomas Forsberg. Hän kuvasi tunnelmia hienoiksi ja lisäsi tykkäävänsä perinteisistä juhlita, sillä Forsbergin mukaan hänen opiskeluaikojensa politiikan tutkijoiden keskuudessa oli lähinnä vain "farkkujuhlia". Tämän jälkeen siirryimme valtio-opin puolelle, kun toimitus sai haastatella professori Tapio Rauniota, joka piti tunnelmia erittäin hyvinä. Haastattelussaan hän nosti esiin sen, miten tärkeintä on, että opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä on toimiva yhteys. Raunio palkittiinkin juhlassa ansioituneesta työstään opetuksen parissa. Saamaansa tunnustusta hän piti täydellisenä yllätyksenä ja kertoi olevansa siitä erittäin kiitollinen.

Samaan aikaan toisaalla toimituksemme lähestyi kutsuvieraitamme Pihlaa ja Hilppaa Turun yliopiston P-klubista kysellen yleisiä mielteitä illasta. Pihla kertoi, kuinka hauskaa hänellä on ollut ja mainitsi pöytäseurueensa olleen ihana. Hän myös kuvaili,

Nette Länsipuron juhlapuhe (Kuva: Veera Härmälä)

kuinka yhteisölliseltä Iltakoulu vaikuttaa. Hilppa puolestaan kertoi herkiytyneensä illan aikana miettiessään omaa ainejärjestöään, hallitusvuotta sekä Iltakoulua, painottaen kuinka kivaa hänellä on ollut. Kysyttäessä millaisia oletuksia tai toiveita heillä oli illan jatkosten suhteen Hilppa ja toimitus ensinnäkin harmittelivat Klubin poissaoloa, mutta

nopeasti perään todeten Tavara-aseman varmasti soveltuvan myös. Heidän jatkoja varten kehitetyn mentaliteetin voisikin tiivistää Hilpan kuvaukseen ”hemo täysillä”.

Juhlan jälkeen oli aika suunnata jatkoille Tavara-asemalle. Jatkot olivat villit ja tanssintäyteiset, ja jopa eräs professorimme intoutui tanssilattialle asti. Eero Iltakoulusta kommentoi tanssin tuoksinnan seasta juhlan olleen kaikin puolin erittäin hieno: ”Haluaisin kiittää vujujen järjestäjiä ensinnäkin. Mea ja Eetu on tehnyt tosi ison duunin näiden järkkämisessä. Paljon näkymätöntä työtä.” Salokorpi lisää myös jatkoilla olevan oikein paljon kauniita ja komeita ihmisiä ja toteaa olevansa aivan varma siitä, että loppuillastakin on tulossa hauska.

Tämän jälkeen toimitus löysi iloisen kaksikon vessan käytävältä ja kysyi heiltä tunnelmia illan tiimoilta. Ensimmäinen haastateltava oli Juhana Iltakoulusta, joka antoi illalle seuraavanlaisen kuvauksen: ”Mulla on aivan loistava tunnelma tänään, ihanaa olla täällä mun vanhojen ja uusien ystävien kanssa ja on ihana nähdä, että Iltakoulussa ja minussa on vielä virtaa tällaiseen.” Tämän jälkeen haastateluun pääsi vahingossa jo toistamiseen Tuomas Iltakoulusta. Tässä Tuomaksen kommentit muutamaa tuntia myöhemmin: ”Meininki on erittäin hyvä. Olen päässyt oman ikäisteni ja vanhempien kanssa keskustelemaan poliittisesta tilanteesta ja tanssimaan musiikin tahtiin ja olen arvostanut sitä enemmän kuin sydämeni sallii ja on kaunista, että me kaikki olemme kokoontuneet tänne Shanghain valoihin”.

Hieman tämän jälkeen toimituksen ammattitaito tuli kyseenalaistettua, kun P-klubin kaksikkoa haastateltiin jo toistamiseen. Tämän jälkeen haastateluun saatiin kuitenkin uusi kasvo, kun toimitus löysi Samin Iltakoulusta portaiden alta. Sami sanoi nauttineensa illasta ja kuvasi tätä kasvattavana kokemuksena. Lopuksi Sami kuvasi hienosti, kuinka: ”on arvokasta nähdä silleen todella poikkiteieteellistä ja poikkivuosisurssilaista kokemusta samassa paikassa nii kiitoksia koko työryhmälle tästä!” Samin jälkeen toimitukselle tunnelmia kuvasi Veera. Hänen mukaansa vuosijuhlat olivat upeat ja tila hieno: Vuosijuhlien lisäksi kehuja saivat myös vaat-

teet, ystävät ja seuralainen: ”kaikilla on kauniita vaatteita ja upeat puvut, upea seuralainen ja upeat ystävät!”

Illan viimeiset haastattelut antoivat ja yleisen tunnelman kiteyttivät Lisbeth ja Milja Iltakoulusta. Milja sanoi, ettei ollut käynyt vähään aikaan missään tapahtumissa, mutta ilmaisi tämän illan olleen tosi kiva. Lisbeth taas kertoi olevansa todella tyytyväinen vuosijuhliin ja olevansa äärimmäisen kiitollinen hallitukselle sekä järjestäjille. Haastattelun lopuksi Lisbeth kertoi tulevansa alumnina heti uudestaan seuraaviin vuosijuhliin, mikäli ne ovat jatkossakin yhtä hyviä!

Seuraavana päivänä vietimme yhteistä silliaamiaista teekkarisaunalla hengailleen, syöden, juoden, saunoen ja paljussa lilluen sekä tietysti edellistä päivää muistellen. Urheimmille saattoi maistua silliskansaa kiertänyt jallupullo, mutta useilla edellisen illan railakas tunnelma sen sijaan vielä painoi liikaa. Esimerkiksi Antin toimitus kyhjötti nurkassa pelaamassa Hei me pelataan ulkopoliitiikkaa -peliä ennen sillisvieraiden haastattelua. Kun toimitus vihdoinkin ryhdistäytyi, ensimmäisenä vuosijuhlien tunnelmia meille avasi Heidi Iltakoulusta: ”On ollut ihan super ihana viikonloppu ja musta on ollut tosi hauska nähdä, miten kaikki on yhdessä ja kaikki on tosi kutsuvia ja tanssii, nauraa ja juttelee porukalla, et tosi ihana tunnelma täällä”. Toimitus oli kuullut huhuja myös mahdollisesta Heidin rekrytöimästä soittajasta sillikselle, joten kysyimme asiasta. ”Joo, mä löysin hissistä semmosen Miron, joka laitto Mealle viestiä, että saako tulla soittamaan kitaraa, mut musta tuntuu et silläkin on vähä ramee olo omista vujuistaan, nii ei tieta et onko tulossa”. Musisointiin liittyen Leeni Iltakoulusta nosti esiin työväenlaulajien esiintymiset pääjuhlan aikana. Hän kertoi esityksen olleen upea, vaikka oli itsekin ollut laulamassa. Leeni kertoi myös, kuinka vuosijuhlissa oli ollut mukavaa ja oli hienoa nähdä henkilökuntaa muuallakin kuin luentosalissa.

Teekkarisaunalle oli myös saapunut joukko ensimmäisen vuoden opiskelijoita, joille toimitus haluaa osoittaa kiitokset tärkeästä panoksesta vuosijuhlien järjestämiseen! Yksi heidän joukossaan oli Ma-

Tältä näytti Raathihuoneella
cocktailtilaisuudessa
(Kuva: Veera Härmälä)

tias, joka kuvasi kuinka tästä on hyvä ottaa mallia tulevaisuutta silmällä pitäen. Myös Anton kertoi, kuinka ei ollut nähnyt samanlaista meininkiä aikaisemmin: “hyvin juhlallista ja samaan aikaan hyvin vapaata”. Staabinkin edustus kiitteli eilistä ohjelmaa ylisanoin. Esimerkiksi ruoka ja menu sekä juhlatila saivat vuolaita kehuja. Myös Cecilia ilta-koulusta kuvasi fiiliksiä hyviksi ja kertoi juhlineensa pitkästä ajasta pilkkuun asti! Näinpä voimmekin varmaan todeta, että vuosijuhlat ovat yleisesti menneet oikein loistavasti! Myös Antin toimitus haluaa kiittää järjestäjiä aikaa ja energiaa vaatineesta urakasta, sekä myös koko juhlakansaa!

Neten Iltakoulu-tatuointi (Kuva: Anna Kahala)

”

Jatkot olivat villit
ja tanssintäyteiset,
ja jopa eräs
professorimme intoutui
tanssilattialle asti.

Antin toimitus kysyi myös vuosijuhlavierailta tunteita hieman erilaisemmassa muodossa:

Jos olisit jokin juoma, mikä juoma olisit ja miksi?

Tässä koonti juhlavieraiden vastauksista.

”Normaalisti olisin viski, mallasviski. Mutta näissä juhlissa olen samppanja.”

”Gin tonic, koska oon vanha sielu vaikka oonkin tällainen nuorukainen.”

”Mehukatti, johon lisätään vodkaa, koska se ei voi mennä pieleen ja siitä ilta aina nousee.”

”Vuorentaustalainen, koska tykkään lähteä täysillä porukkaan mukaan. Sisältää siis absinttia ja tequila.”

”Gin tonic, koska sen voi juoda sekä ennen että jälkeen illallisen.”

”Varmaan kallis mallasviski sen takia, että maail-

massa on hyvä joskus pysähtyä semmoisten asioiden äärelle, jotka tavallaan pysäyttää tai on arvokkaita. Se ei tarkoita sitä, että mä olisin mikään kallis viski, vaan että ihmiset ylipäänsä pysähtyisi tai rauhoittuisi.”

”Salmari on ollu tänään meijä niinku avain ystävyteen, millä me ollaan ostettu uusia kaverisuhteita. Salmarii kuluu mut salmari on meidän social currency. Mä rakastan salmarii ja rakastan Iltakoulua.”

”Olisin vesi. Koska vesi vanhin voiteista.”

”Negroni sen takia, et harva on samalla aaltopituudella, mutta ne jotka on niin ymmärtää kuinka maukas se on. Negroni on aika tuju, mut jos sä ymmärrät nii se on aika hyvä.”

”Tuomari. Se on vähän tiedetty, mutta sitäkin merkittävämpi juoma suomalaisessa juomaperinteessä. Tuomari on juoma, joka päättää iltasi kohtalon. Se juodaan illan alussa. Jos sinulle tulee hyvä olo sen jälkeen niin sinulla on hyvä ilta, jos sinulle tulee paha olo sen jälkeen lähde kotiin. Kuvittelen, että minulla on tarpeeksi auraa ja päätäntävaltaa porukassani, että jos minulla on hyvä ilta, niin muillakin on hyvä ilta ja jos minulla on paha ilta voimme kaikki lähteä kotiin.”

”Oma juomani, niinkun taisin jo aiemmin sanoa, on mehekatti ja siihen lisätään vodkaa. Se on klassikko ei voi mennä väärin.”

”Sour bisse sen takia, että siinä on jotain yllätyksellisyttä. Se aina maistuu vaikka sä et ehkä sitä haluais ostaa.”

”Mua kyl kuvaa tota noin lämmin kalja, koska se on aina saatavilla, mutta tota noin nii se on vähä väsyny.”

”No Irma. Irma on semmonen ovela ja kirpee. Se on sellanen kesänen, vähän kirpsakka. Pitää olla vähän asennetta. Asennetta pitää löytyä; tänään sitä löyty kaikilta.”

”Pina colada, koska nautin trooppisesta ympäris-

töstä ja mielestäni kookos on kaikista herkullisin ainesosa.”

”Espresso martini! En tiedä onko mitään perustelua, mut se on mun lemppari juoma.”

”Mul on selkee. Mä oisin Guinness. Perustelut on, että panimo löytyy Dublinista omasta naapurista ja onhan se nyt maukain mitä löytyy, mustaa kultaa!”

”Kyl mä olisin ehkä toi coopin kuparinen, ei mitään ihmeellistä, mutta ei koskaan petä.”

”Koskenkorva. Mä oon pienestä kylästä kotosin ja mä pääsin tänne suureen kaupunkiin.”

”Jägermaister, ku se on semmoinen oikein metsäissä tuoksu.”

”Väljähtänyt kraanavesi, semmonen kädenlämpönen.”

”Mä olisin varmaan omenamehu ehkä vaan sen takia et se on niinku... joskus se on hyvää joskus se on pahaa, mut yleensä se on hyvää.”

”Kahen tähden Jaloviina, koska se on vähän semmonen kummallinen, mut kuitenkin jos jollekin tarjois sitä, niin kaikki tykkäis siitä.”

”Mä olisin varmaan Jaloviina tammi, joka mulla on tällä hetkellä kädessä. Mä en oo ikinä maistanu tätä, mut mä veikkaan et täs on auraa, ni mä olisin Jaloviina tammi.”

”Kyl mä nyt lähen sillee puolueellisesti sanoo, että Kekkonen, koska se on semmonen et se toimii aina!”

(Kuva: Sania Niemelä / TT-Kamerat)

Vaikka naisena pääsee tiloihin, tilan omistaa aina mies

Teksti **LEENI RAATIKKA**

Ketä ajattelet, kun mietit taitavaa puhujaa? Entä taitavaa johtajaa? Minä mietin miehiä. Oppiessani historian suurhenkilöistä, opin miehistä. Lukiessani tärkeimmistä keksinnöistä, ovat ne miesten nimien alla (vaikka nainen olisikin ne keksinyt). Olen kasvanut valtiossa, jossa tasa-arvo on mittauksien mukaan maailman parhaimmistoa ja ympäristössä, jossa minua on ympäröinyt useat vahvat ja rohkeat naiset. Silti koen lähteväni toiselta sijalta omassa päässäni sekä arjen todellisuuksissa.

Olen huomannut miesten välillä vallitsevan ikään kuin sanattoman sopimuksen: toisen ajatuksiin, oli ne sitten samoja tai erilaisia kuin omat ajatukset, reagoidaan arvostavasti ja toista kohdellaan tasavertaisena keskustelukumppanina. Mies, joka ajattelee eri tavalla, nähdään silti viisaana ja ihmisenä, jonka mielipiteellä on merkitys. Yrittäessäni tuoda omia ajatuksiani esille törmään usein muutamaan eri oletukseen: tiedän vähemmän kuin keskustelun miesosapuoli, naiseuteni takia katson asioita tunteellisesti enkä osaa täten olla rationaalinen ja viisas, tai mielipiteeni hyväksytään järkeväksi vasta kun mies toistaa sen. Koen tarvitsevani miehen vierelleni, joka antaa hyväksyvän merkin, jonka jälkeen sanomani asia voidaan ottaa vakavasti. Miehen sanalla on painoarvoa, jota itse en ole kokenut pystyväni kopioimaan, vaikka kuinka parantuisin puhujana.

Taidoista riippumatta naisille on vaikeampaa edetä työelämässä, erityisesti akateemisilla aloilla. Suomessa naiset ovat aliedustettuja korkeakoulujen johtoasemissa, esimerkiksi yliopistojen rehtoreista 85-prosenttia on miehiä (Härkönen, 2024). On myös tutkittu sitä, kuinka paljon verkostot vaikuttavat akateemisilla aloilla nousemiseen ja huomattu, että naisilla on heikommat mahdollisuudet verkos-

toitua kuin miehillä ja tämä voi vaikuttaa siihen, miten naiset kykenevät etenemään urallaan (esim. van Helden ym, 2021). Naiset aliarvoivat useammin oman pätevyytensä kuin miehet, jonka takia he myös hakevat harvemmin korkeatasoisia paikkoja, erityisesti miespainotteisilla aloilla. Tähän vaikuttaa verkostojen heikkouden lisäksi erot naisten ja miesten kasvatuksessa.

Joudun itse usein taistelemaan sitä ajatusta vastaan, että ehkä syy sivuuttamiseeni on minun tietämyksessäni. Ehken tiedäkään mitään, ehkä olenkin yliarvioinut osaamiseni. Useimmiten tytöt kasvatetaan käyttäytymään nätisti, kunnioittamaan ympärillä olevia ja olemaan rauhallisia. Nämä kuuluvat kaikki hyvin tapoihin, mutta kun niiden lisäksi ei opeteta tyttöjä puhumaan rohkeasti, uskomaan itseensä ja tavoittelemaan tähtiä, oppi jää laiha. Puolieni pitämisen sijaan minua opetettiin lakaisemaan kokemani asiaton kohtelu maton alle ja pitämään yllä rauha. Näin luodaan yhteiskunta, jossa naisilla on alhaisempi itseluottamus kuin miehillä ja täten ei uskalleta vaatia sitä tilaa ja kunnioitusta, jonka jokainen ihminen ansaitsee.

Päästäkseen sisälle miespainotteisiin tiloihin, joutuu nainen sopeutumaan sen sisäisiin normeihin; usein tämä tarkoittaa stereotypistä ”miehistymistä.” Usein tuntuu, että ihminen nähdään taitavana ja arvostettuna, kun hän omaa tietynlaisia ominaisuuksia; itsevarmuutta, suorapuheisuutta, kykyä ottaa tilaa. Nämä ovat hyviä ominaisuuksia, jotka vievät elämässä pitkälle. Valitettavasti näihin tarvittavia taitoja opetetaan harvemmin tytöille. Kun ympäristöt ovat historian myötä muovautuneet tietynlaisiksi, akateemiset tilat miesvaltaisiksi, hoitoalat naisvaltaisiksi, eivät niissä vallitsevat normit muutu ilman vaivannäköä. Kuvittelemme tietynlaisten piirteiden vain sopivan tietyille aloille ja täten odotamme näitä alalle astuvilta. Miksi näin on? On monia tapoja tehdä samoja töitä ja saada sa-

manlaisia tuloksia. On siis vaikea ymmärtää, miksi tilaan pääseminen ja siellä pärjääminen vaatii tiettyjä raameja, jotka toisten on helpompi täyttää.

Naisten sekä sukupuoli- ja muiden vähemmistöjen haasteista ja kaltoinkohtelusta keskustellaan nykyään paljon. Valitettavasti keskusteluissa toistuu yksi piirre: niitä käyvät enimmäkseen naiset, tai muihin vähemmistöihin kuuluvat. Muistan erään kurssin loppupään luennon, joka keskittyi naisten näkökulmaan kurssin aiheesta ja siihen, mitä riskejä ja haasteita naiset kokevat aiheeseen liittyen. Vaikka kurssille osallistuneista puolet, tai enemmän, oli miehiä, vain muutama oli saapunut paikalle. Asiaa olisi voinut pitää yksittäisenä tapahtumana, jos luennon pitäjä ei olisi kommentoinut näin tapahtuvan joka kerta, kun hän pitää kyseisen luennon. Miesosallistujia, lukuun ottamatta muutamaa, ei tuntunut kiinnostavan se, miten naiset näkivät ja kokivat aiheen.

Koen, että tasa-arvon kanssa törmätään usein tiettyyn ongelmaan: naisille suodaan negatiivinen vapaus, mutta positiivinen vapaus unohtuu keskustelusta. On positiivinen asia, että moni kannattaa sukupuolten tasa-arvoa, mutta mitä aktiivisia toimia sen eteen tehdään omassa elämässä? On kuitenkin myös totuus, että jokainen meistä toimii tavoilla, jotka ovat epätasa-arvoisia. Tämä toimintatapa on meille opetettu. Monesti siis unohtuu oman elämän ja arjen katsominen tasa-arvon näkökulmasta. Aito tasa-arvo vaatii sorrettujen ryhmien nostamista esille, jotta ne voivat päästä samaan asemaan kuin valta-asemassa olevat ryhmät.

Tasa-arvosta ei siis käy vain se, että annetaan naisten olla tiloissa, joihin heitä ei ole ennen päästetty, vaan se vaatii myös sen, että annamme naisille sen tilan, mitä annamme miehille tiedostamattamme. Se vaatii sen, että huomaamme piilevät ennakkoluulomme naisten viisaudesta, osaamisesta ja tiedostamme myös sen, että tunne siitä, että mies on parempi viestijä ei johdukaan vain sukupuolten luonteisista eroista vaan siitä, että naiset on opetettu epäilemään itseään. On myös ymmärrettävä oma asemansa yhteiskunnassa, on kyse sitten sukupuolesta, seksuaalisuudesta, etnisyydestä tai

””

Taidoista riippumatta naisille on vaikeampaa edetä työelämässä - -

muusta piirteestä. Se voi tuntua jostain luopumiselta, vallantunteen lähtemiseltä, mutta sitä ei voi sivuuttaa tasa-arvoa havitellessa.

Suomalla naisille negatiivisen vapauden toimia, luomme itsellemme tunteen siitä, että teemme riittävästi. Annettuamme negatiivisen vapauden, nähdään se naisten omana vikana, jos he eivät pärjää. Tämä kuitenkin vain suojaa itsemme siltä huomiolta, että jokainen meistä edesauttaa epätasa-arvoa tiedostamattaan. Sillä naisten päästäminen tiloihin ei merkitse paljoa, jos heitä ei suostuta ottamaan vastaan tasa-arvoisina yksilöinä. Vaikka pyrkimys tuoda ongelmia esiin ja nousta odotusten yli olisi kuinka suuri tahansa, sillä ei ole aitoa merkitystä, jos sitä ei oteta valta-asemassa olevien puolesta vastaan.

Tämän pohdinnan määränpäänä on toivottavasti se, että sinä lukijana pohdit edes sekunnin siitä, mitä sinä itse teet sen eteen, että naisille suotaisiin sama tila ja tuki edetä ja tuoda itsensä esille, mitä miehille suodaan. Tarkoitus ei ole syyttää jokaista miestä yhteiskuntamme ongelmista vaan sen sijaan kysyä, miten sinä yksilönä voit auttaa toista yksilöä. Koska yhteiskunnassa, jossa naisia ei tueta, nainen on yksin.

Lähteet:

Härkönen, Heidi (2024). ”Sukupuolijakauma korkeakoulujen hallinnossa: (vol. 2)”. Akava Works -raportti; 3/2024.

L Van Helden, Daphne; den Dulk, Laura; Steijn, Bram; W Verhoeven, Meike (2023). ”Gender, networks and academic leadership: A systematic review”. Educational management administration and leadership. 51 (5).

Anti-intellektualismin uudet tuulet vs. tieteen vapaus

Teksti **VALTTERI KOIVUKOSKI** ja
ELLINOORA LAAKSONEN

Suomessa yliopistot ovat nauttineet pitkään arvostusta kansalaisyhteiskunnan sisällä. Tämä selviää esimerkiksi eduskuntavaalitutkimuksen aineistosta. On tietysti positiivista, että yliopistot ovat vielä kokonaisuudessaan arvostettuja instituutioita, mutta laita-oikeiston nousun myötä myös tiedevastaisuus on ollut yleisesti kasvava trendi. Tietyt tutkimusalat ovat jatkuvasti julkisen kritiikin alaisina. Yhteiskuntatieteellisiä ja humanistisia aloja on syytetty poliittisuudesta ja arvolatautuneista tutkimuskohteista. Esimerkiksi Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa (3.4.2021) kritisoitiin juuri yhteiskuntatieteitä niiden ideologisuudesta. Kritiikin jälkeen Helsingin Sanomien pääkirjoituksista vastaava toimittaja, Saska Saarikoski, pyysi anteeksi pääkirjoitusta. Puoluepolitiikassa samanlaista puhetapaa toistaa Suomessa etenkin Perussuomalaiset, jonka alaiselta ajatuspajalta, Suomen Perustalta, ilmestyi tämän vuoden syyskuussa pamfletti Tutkimusta vai ideologiaa? (Meramo 20225), joka niin ikään asettaa yhteiskunnalliset ja humanistiset alat ideologisen suurennuslasin alle. Vaikka tämä tuoreempi pamfletti ei noussut samanlaiseksi hitiksi kuin edeltäjänsä, Totuus kiihottaa (2020), niin halusimme silti antaa sille mahdollisuuden näin raflaavien avausten suurina ystävinä.

Pamfletti käsittelee Suomen Akatemian tiederahoitusta. Pamfletin kirjoittaja Mika Meramo tuo esille, että Suomen Akatemian tiederahoitus valuisi hukkaan rahoituksen mennessä tutkimusaloille, joiden ”tuloksista ei ole mitään hyötyä”. Meramon mukaan rahat valuvat ideologisesti värittyneille agendatieteille, joissa tutkijat toimivat ikään kuin poliittisina aktivisteina. Meramon kritiikin kohteena on lähtökohtaisesti sukupuolentutkimus. Hän vertaa sukupuolentutkimuksen rahoitusta esimerkiksi

hammaslääketieteeseen, joka ei saanut rahoitusta edellisenä vuonna Suomen Akatemialta.

Eri tieteenalojen välinen vertailu on tietysti tällä tavoin pitkälti mieletöntä. Tieteenalojen rahoituspohjat ovat erilaisia, ja on perusteltua keskittää valtionrahoitusta niille aloille, joiden on haastavampi saada yksityistä rahoitusta, koska niiden ympärille ei ole syntynyt isoa tiedebisnestä. Lähtökohdan pitää olla tieteen arvostus uuden tiedon tuottajana ja sen monipuolisuuden mahdollistaminen. Voimme saada tärkeää tietoa ympäröivästä maailmasta, ilman että tulokset ovat sovellettavissa rahanteon välineeksi. Lisäksi tutkimustulokset vartaisarvioidaan alakohtaisesti ja tutkimussuunnitelmien pitää täyttää tietyt kriteerit rahoituksen saamiseksi. Olemme vaarallisella tiellä, jos raha jaettaisiin sen mukaan minkä yleisesti koetaan olevan ”hyödyllistä” tai minkä milloinkin vallassa oleva hallitus kokee keskeiseksi.

Meramo nostaa esille esimerkin kolmesta tutkijasta, joiden hullunkuriset tutkimusartikkelit menivät läpi vuonna 2018 sukupuolentutkimuksen alan lehdissä. Nämä ovat oikeita ja huolestuttavia tapauksia kyseenalaistaen vertaisarviointimenettelyn pätevyys. Vaikuttaa kuitenkin ironisesti siltä, että Meramo on valinnut esimerkin, joka tukee hänen omaa ideologista positiotaan. Meramo olisi voinut myös mainita muuan Andrew Wakefieldin, joka väärennetyllä datalla ositti MBR-rokotteiden ja autismin välisen linkin. Tulokset julkaistiin lääketieteen korkeatasoisessa lehdessä vuonna 1998. Nykyään Wakefield tunnetaan rokotevastaisesta aktivismistaan. Wakefieldin ”tutkimus” kylvää vieläkin tuhoa vuonna 2025, ja moni varmasti muistaakin keskustelun koronarokotteiden ja autismin väitetystä yhteydestä.

Virheellinen julkaisutoiminta ei siis ole sukupuolentutkimuksen erityispiirre, vaan tapahtuu useilla

eri aloilla. Onkin tärkeää muistaa, ettei tieteen vertaisarviointi pääty julkaisuun, vaan julkaistuja artikkeleita arvioidaan tieteenalan sisällä jatkuvasti avoimella keskustelulla. Kaikki virhejulkaisut myös poistetaan julkaisualustoilta. On toki totta, että akatemiassa on omaa ideologiaa ajavia henkilöitä, tästä ei pääse missään eroon, mutta on kuitenkin tärkeä luottaa, että virheet korjataan tieteessä jatkossakin. Kaikki ideologia ei suinkaan ole haitaksi; monesti ideologinen tausta saattaa ajaa tutkijoita tiettyjen aihepiirien äärelle omassa tutkimuksessa, joka parhaimmillaan moninaistaa tiedekenttää samalla säilyttäen laadukkaan tutkimuksen.

Suomen sijoitus maailman akateemisen vapauden listauksessa on romahtanut parissa vuodessa sijalta yhdeksän sijalle 47. Virallista analyysiä pudotuksesta ei ole tehty, mutta voimme olettaa, että korkeakoulujen rahoitusmalli on iso syylinen. Yliopistojen rahoitus on sidottu tutkintojen valmistumiseen ja tukijoiden tiedejulkaisuihin samaan aikaan, kun esimerkiksi meillä Tampereen yliopistossa henkilökunnan hallintotehtävävastuuta on lisätty. Tämä yhdistelmä luo täysin kestävämmän tilanteen. Niin opiskelijoiden kuin tutkijoidenkin kohdalla akateeminen vapaus on supistunut jatkuvan tehostamisen myötä. Opiskelijoiden kohdalla tämä näkyy esimerkiksi tutkintojen rakenteiden muutoksena putkimaisiksi ja valmistumisen tavoiteajan kiristymisenä. Opiskelijoille ei jää enää tilaa kokeilla tai tehdä virheitä opintoja suunniteltaessa. Akatemia elää ajattelusta. Ajan riisto on akatemian vapauden riisto. Tämän jälkeen yhteiskunnallisten ja humanististen alojen pitäisi Meramon mielestä vielä perustella tutkimusaiheiden relevanssi laajalle yleisölle.

Samalla, kun Meramo käy Suomessa vapaan tieteen kimppuun asettamalla kokonaisen tieteenalan poliittiseen syyniin, vastaavanlaista kehitystä on nähtävissä myös laajemmin maailmalla. Yleisesti tiedevastaiset puheenvuorot ja avaukset ovat tulleet poliittisesta oikeistosta. Yhdysvalloissa voimme nähdä miten Trumpin hallinto on uhannut niin Columbian yliopistoa kuin Harvardia näiden opetussuunnitelmien ja akateemisen kulttuurin takia. Trumpin hallinto halusi poistaa esimerkik-

si Columbian yliopistosta Lähi-Idän tutkimuksen opetuksen, koska sen mukaan tämänkaltaisen tutkimus on antisemitismin kehto. Suomessa valtiontoimet eivät ole yhtä läpinäkyviä, mutta samalla on huomattava, mihin suuntaan suomalaisissa yliopistoissa rahoitusta ohjataan. Tällä hallituskaudella on ollut puhetta niin TKI-rahoituksesta, kuin tohtoripilotista. Kummassakin rahoitus ja resurssit ovat keskittyneet teknilliselle ja lääketieteelliselle kentälle. Tämä asettaa tieteen alat selkeään arvojärjestykseen.

Ei luultavasti ole sattumaa, että juuri kriittiset yhteiskuntatieteet osuvat perussuomalaisen Meramon ja muun laitaoikeiston tarkastelun alle. Moninainen ja moniääninen yhteiskunta on uhka poliittisille hankkeille, joiden perusta on erilaisuuden ulossulkemisessa ja kansakunnan yhtenäistämässä. Sukupuolentutkimus haastaa klassisen näkemyksen sukupuolesta. Kyse ei ole siis konservatiivisesti ymmärretystä biologiasta vaan siitä, voisiko inhimillisessä elämässä olla jotain enemmän kuin kaksijakoinen biologia. Vastauksemme tähän yhteiskunnallisen tieteen ja humanistisen tieteen edustajina: tietysti on! Jos ei olisi, ei meilläkään olisi mitään töitä! Sukupuolentutkimus katsoo sukupuolta kaksijakoista biologia laajemmin ja syvällisemmin. Ihmiset siis uskaltavat haastaa konservatiivista sekä patriarkaalista sukupuolibinaaria. Tämänkaltaisen tapa hahmottaa maailmaa on ristiriidassa laitaoikeistolaisen poliittisen projektin kanssa.

Kokonaisuudessaan Meramon kritiikki on ideologisesti värittyneempää kuin mikään tutkimus voisi ikinä olla. Meramo perustelee sukupuolentutkimuksen rahoituksen vähentämistä kyseenalaistaen sen tuloksien yhteiskunnallisen arvon. Meramolles tieteellä ei ole itseisarvoa, vaan se on helpompi mitata rahassa. Meramon viesti liittyy osaksi globaalia oikeistokonservatiiviblokkia, joka pyrkii pysäyttämään yhteiskunnan edistymisen. Meramo sanoo, että hän ei vastusta tiedettä tai edes kaikkea yhteiskuntatiedettä. Me kirjoittajat jaamme erilaisen tiedekäsityksen. Jos puolustat tiedettä, puolustat sitä kokonaisuutena.

Iltakoulusta ja ystävyydestä

Aloitin valtio-opin opinnot syksyllä 2005. Tampereen yliopisto ja Iltakoulu ihmisineen tarjosivat mitä parhaimman viiteryhmän politiikasta kiinnostuneelle tuoreelle ylioppilaalle Espoosta. Iltakoululla oli silloin ja on varmasti edelleen iso rooli uusien opiskelijoiden integroimisessa opiskelijamaailmaan. Parasta mitä Iltakoulusta sain, ovat parhaat ystäväni, saman vuoden fuksit Minna Ala-Orvola, Kreetta-Maria Kivioja ja Maija Lumme.

Osallistuimme aktiivisesti ensimmäisinä vuosina Iltakoulun aktiviteetteihin. Juhlia oli valtavasti, joista voisi mainita esimerkiksi Glamour-sitsit, lavatanssibileet, vuosijuhlat, pikkujoulut, politiikan tutkimuksen laitoksen avajaiset syksyisin ja haalarikas-tajaiset rasteineen. Juhlista ei voi kertoa olematta mainitsematta Doriksen hikistä tanssilattiaa. Mieleen jäänyt hetki oli myös jonkin sarjan kyykkäme-staruus, jonka omaksi yllätykseksemme voitimme. Kolme meistä osallistui myös Anti-lehden tekoon: kirjoitimme, taitoimme, päätoimitimme. Telakka toimi mainiona paikkana toimituskokouksille.

Oma kokemus on, että kun vaihdot ja harjoittelut tulevat kuvioihin, Iltakoulun rooli vähenee. Ihmiset, jotka ovat tarttuneet mukaan, eivät kuitenkaan katoa elämästä. Tänä syksynä, kun Iltakoulu juhlii 50-vuotista taivaltaan, me juhlimme 20-vuotista ystävyttämme.

Onnea upea Iltakoulu!

Teksti ja kuvat **MINNA-LIISA NURMILAAKSO**

Vuosi 2026 on talviolympialaisvuosi. Kannattaa olla tarkkana. Helmikuussa 2010 järjestettiin Vancouverin talviolympialaiset. Olympialaisten aikana tavaksi muodostui kokoontua jonkun iltakoululaisen luokse katsomaan Suomen kiekkopelejä, jotka pelattiin aikaeron vuoksi suomalaisittain järjestömiin aikoihin aamuyöllä. Tapasimme ja aloimme seurustella näissä yöllisissä kisastudioissa. Nyt olemme olleet naimisissa kymmenen vuotta ja perheemme nuppiluku on kasvamassa kolmeen.

Kuluneisiin 15 vuoteen on mahtunut valtavasti. Olemme opiskelleet ja valmistuneet maistereiksi, hakenneet ja tehneet erilaisia töitä, matkustelleet ja asuneet ulkomailla, ja ennen kaikkea muuttuneet ja kasvaneet yhdessä ihmisinä.

Työt kuljettivat meidät jo reilut kymmenen vuotta pääkaupunkiseudulle, johon olemme kotiutuneet. Iltakoulu-mafia on kuitenkin voimissaan. Suuri osa ystäväpiiristämme on peräisin opiskeluvuosilta, olemme päässeet rekrytoimaan työkavereiksemme entisiä tai nykyisiä politologeja ja Tampereella käyminen tuntuu aina erityiseltä, vaikka kaupunki onkin muuttunut valtavasti opiskeluvuosistamme.

Miten suomalaiset urheilijat menestyivät niissä Vancouverin olympialaisissa? Siitä kumpikaan meistä ei muista yhtään mitään. Penkkiurheilu ja opiskelijariennot osoittautuivat lopulta asioiksi, joiden tarkoituksena oli mahdollistaa jotakin paljon tärkeämpää.

Teksti ja kuva **LEEA RAUTANEN-MUHLI** ja **MATTI MUHLI**

Oodi Iltakoululle

Olin 21 ja aina oikeassa, kunnes istuin penkkiin Attilassa.
(tietäjät tietää - ei ollut vielä Linnaa, ei enää Väinöä,
oli Tarjis, Irak ja Anneli, muuttokuormani ja minä)
"Mikä on totuus," vaadin Lahtisen Mikolta,
kun Louis Althusser sanoi Niin & Näin,
ja Weber käänsi kysymyksen toisin päin.
Pieni pää pyörällä harhailin tieteiden yössä
kunnes löysin illan koulusta aamun kajon
ystävälliset kasvot
aj-tilan pehmeät sohvot
jotka ottivat meidät
eksyneet lampaat
lämpöiseen syleilyynsä.
Atalpan väkevä hiki
toi vapaan sielun uskomaan
uuteen nousuun, väki!
Oi Doris ja kaikki julkeat uroosi
tahmea lattia, katossa diskopallo
Tampere, ystävät, rakkaus, elämä
veitte mun sydämen
Annoin vähän myös Vostokille.
Se vei koko käden
Mutta graduani ne eivät saaneet,
tiedottajat.
Se homehtukoon siellä missä
sielunikin lepää
valtio-opin syleilyssä
alkukodissa
Tampereella.
Siellä missä vääryydet lakastuu.

Teksti **ANNE KAURANEN**

JOULU- BINGO

Saa joululahja	Auta pukkia	Tili nolilla jouluaattona	Valmista lanttulaatikko	Laula joululauluja
Sytytä kynttilä	Ole kiltti	Pue tonttulakki	Juo glögiä	Käy hiihtämässä
Neulo lapaset	Lämmitä sauna	Syö joulutorttu	Saa risuja	Lue kirjaa
Syö rosollia	Laita lanttu-laatikkoa ruisleivän päälle	Paketoï lahja	Seuraa joulurauhan julistusta	Syö sinappia
Rakasta lähimmäistäsi	Valmista kiuas-klementiinejä	Tuskaile sähkön hinnasta	Anna aineeton lahja	Istu pukin polvella

Laatinut **AAPO NIEMINEN**

“Hyvää joulua!”

- Joulupukki

“Olen juonut olutta.”

- Sanna Marin

“Jos olen ollut mulkku, pyydän anteeksi.”

- Alexander Stubb

“Poliitikko on kuin joulupukki: hän lupaa lahjoja kilteille lapsille, mutta laskun maksavat vanhemmat.”

- Tuntematon

“Olin ampunut selvin päinkin.”

- Timo Vornanen

“Pienellä kansalla ei ole mitään kohtaloita, joiden ylle se ei pysty kohoamaan itsensä kehittämällä itseään”

- J. V. Snellman

YHTEISTYÖSSÄ

